

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 6/10
03.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 704/08 од 31.12.2008. године, подигнутог против правноснажне пресуде Окружног суда у Шапцу Кж. 257/08 од 31.03.2008. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 03.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Уважењем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 704/08 од 31.12.2008. године УТВРЂУЈЕ СЕ да је правноснажном пресудом Окружног суда у Шапцу Кж. 257/08 од 31.03.2008. године повређен закон у корист окривљеног Б.М- чл. 369. тачка 5. ЗКП.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Коцелјеви К. 108/07 од 05.11.2007. године, окривљени Б.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца. Истом пресудом окривљеном је на основу члана 84. КЗ-а изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара те је одређено да ће се време проведено на лечењу окривљеном урачунати у казну затвора.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Кж. 257/08 од 31.03.2008. године, делимичним уважењем жалбе окривљеног Б.М. и по службеној дужности, преиначена је првостепена пресуда и то у делу одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности тако што је другостепени суд окривљеном за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду тако што му је за извршено кривично дело задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те му је на основу члана 84. став 4. у вези става 1. КЗ-а, изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара на слободи које може трајати најдуже три месеца, док је жалба окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Шапцу Кж. Број 257/08 од 31.03.2008. године Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП-а, са предлогом да се захтев усвоји тако што ће се констатовати да је Окружни суд у Шапцу повредио кривични закон у корист окривљеног Б.М. и то пресудом Кж. број 257/08 од 31.03.2008. године изрекавши му условну осуду, а не казну затвора, на шта је био обавезан.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног, на којој је размотрио списе предмета, заједно са наведеном правноснажном пресудом, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник број 116 од 22.12.2008. године) нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажна пресуда Окружног суда у Шапцу Кж. број 257/08 од 31.03.2008. године донета уз учињену повреду кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП-а јер, је другостепени суд одлучујући о кривичној санкцији прекорачио овлашћења која има по закону и то у корист окривљеног Б.М..

Наиме, одредбом члана 66. став 3. Кривичног законика прописано је да се условна осуда не може изрећи ако није протекло више од пет година од правноснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело.

Како из списка предмета и извештаја из казнене евиденције за окривљеног произлази да је исти правноснажном пресудом Општинског суда у Владимирцима К. 71/02 од 18.03.2003. године, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која пресуда је преиначена пресудом Окружног суда у Шапцу Кж.

394/04 од 02.11.2004. године у погледу одлуке о казни тако што је овај окривљени за кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, то је очигледно да од 02.11.2004. године када је цитирана пресуда Општинског суда у Владимирцима постала правноснажна, до дана доношења пресуде Окружног суда у Шапцу Кж. 257/08 од 31.03.2008. године, против које је подигнут захтев за заштиту законитости није протекло пет година. С`тога је Окружни суд у Шапцу тиме што је пресудом Кж. 257/08 од 31.03.2008. године преиначио пресуду Општинског суда у Коцељеви К. број 108/07 од 05.11.2007. године, тако што је окривљеном за предметно кривично дело изрекао условну осуду, иако од дана правноснажности претходне осуде којом је окривљеном изречена казна затвора за умишљајно кривично дело, није протекло више од пет година, поступио супротно одредби члана 66. став 3. КЗ-а и на тај начин прекорачио овлашћења која има по закону учинивши у корист окривљеног повреду кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП-а.

С`обзиром да је у овом случају захтев за заштиту законитости подигнут на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважањем захтева само утврдио повреду закона у корист окривљеног не дирајући у правноснажну судску одлуку.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“, број 116 од 22.12.2008. године) и применом члана 425. став 2. у вези става 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар,

Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,

Горан Чавлина, с.р.